

Kommune for sit Vedkommende to Maaned før Flyttedagen vil have en nogenlunde tilstrækkelig Oversigt over, hvordan Forholdene bliver til April Flyttedag. Det ved vi faktisk ikke noget om. Det er ogsaa oplyst indenfor denne Kommission, som det ærede Medlem har saa grumme ringe Tillid til, at der i det sidste Aar som Følge af de forholdsvis bedre Tider f. Eks. har været stiftet flere Ægteskaber. Der er altsaa der et nyt Moment; selv om det er muligt for en Kommune at holde sig nogenlunde à jour med Tilgangen til Byen fra andre Byer, har man jo dog ikke forud Viden om, hvem der lejer Lejlighed nu, eksempelvis fordi de agter at gifte sig til Maj, hvis ikke man faar Oplysning fra den paa-gældende Husejer om, at den Lejlighed, han i Gaar fik opsagt, har han lejet ud i Dag.

Jeg tror heller ikke, at det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) har Ret i sin Betragtning, naar han taler om, at vi ved denne Lovgivning faar flere Embedsmænd, og at der oprettes nye Stillinge. Ja, det er jo for saa vidt altsammen rigtigt, men det har saa uendelig ringe Betydning i Forhold til de Bekostninger, der paabyrdes Kommunerne under disse Forhold. Vi har for vort Vedkommende i denne By nu et Forslag paa Stabelen igen om at bygge flere Barakker, jeg tror med 80 Lejligheder, ud over dem, der er under Opførelse og dem, vi har bygget. Hvis jeg ikke husker meget fejl, har Københavns Kommune indtil dette Øjeblik budgetteret at maatte anvende $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til at bygge Barakker for, fordi Forholdene er, som de er, og desforuden har vi en Del af vore Skoler besat af husvilde, saa at Undervisningen ikke gaar sin normale Gang, og vi har paa vore Fattigstiftelser og andre Steder indlogeret voksne og Børn. Det er jo dog uhyggelige Forhold at leve under, og hvis man gennem et saa uskyldigt Lovforslag som dette kunde bidrage til, at Kommunen i nogenlunde rette Tid fik Oversigt over, hvorledes Forholdene vil blive til April, kunde det dog være, at man blev lidt bedre stillet og kunde tage Forholdsregler derimod, saaledes at det ikke kom til at gaa ud over Skoleundervisningen i endnu højere Grad, end det gør i dette Øjeblik.

Jeg skal ikke komme ind paa de meget faa saglige Bemærkninger, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) havde at gøre specielt til § 7, tror jeg, det var vedrørende Mulkterne. Det ærede Medlems Bemærknin-

ger kunde jo tyde paa, at han ikke havde lagt Mærke til, at de, selv om de fra Kontorets Side idømmes en Mulkt, har Ret til at indanke Dommen for Amtmanden, i sidste Instans for Ministeriet. Men jeg skal ikke nægte, at jeg føler mig lidt forbavset ved at høre det ærede Medlems Dom over den Kommission, der blev valgt, vistnok i November Maaned, og som har haft højst en Maaned til at virke, indsamle Oplysninger, holde Møder og sluttelig udarbejde de Forslag, som er udarbejdede med den øjeblikkelige Situation for Øje. Jeg synes, det var en noget streng Kritik, og jeg forstaar ikke Begrundelsen. Det ærede Medlem oplyste for Tinget, hvorledes Partistillingen var i denne Kommission, og jeg synes, det ærede Medlem sagde, at der kun var eet konservativt Medlem i denne Kommission. (Poul Rasmusen: Udnævnt af Ministeren!) Javel, men man sidder jo ikke i Kommissionen og forhandler, efter som man er valgt af Ministeren eller indstillet af andre Institutioner. Vi har, uanset om vi var Højremænd, Venstremænd eller Socialdemokrater, siddet i denne Kommission og forhandlet om de Forslag, som her har foreligget, og jeg vil gøre det ærede Medlem bekendt med, at der ikke af nogen af de konservative Medborgere, som er Medlemmer af denne Kommission, har været rejst en Kritik, der i sin Form eller i sin Art kan sammenstilles med den, som det ærede Medlem her har rejst overfor Kommissionens Medlemmer.

Saa sluttede det ærede Medlem med at citere en Udtalelse, som skulde være fremsat i Aarhus Byraad af en af mine Partifæller, der er toneangivende og Ordfører for sin Gruppe derovre, og det kan meget godt være, at det ærede Medlem har Ret, og at det vedkommende Byraadsmedlem har udtalt sig paa den Maade. Jeg maa sige, at der gror ogsaa hos mig en Tvivl op om Kommissionens Nytte; naar man ser den Modtagelse, som disse Forslag faar i dette høje Ting, svækkes unægtelig Lysten til at sidde og arbejde i denne Kommission. Jeg forudsætter, at min Partifælle i Aarhus har kendt Landstingets Sæmmensætning og Landstingets konservative Medlemmers Stilling til disse forskellige Forslag, omtrent ligesom jeg kender det, og det er, som sagt, med Følelsen af en vis Haabløshed, man sidder Time efter Time og forhandler i denne Kommission, naar man møder en saadan Modstand, som jeg, som sagt, ikke forstaar, saa meget mindre som det ærede Medlem er Forholdene paa saa nært Hold som nogen og er Medlem af denne Bys Kommunalbestyrelse.